

-El nostre convidat-

IL·LUSIONISME EN ESTAT PUR

Un grapat de fantasies, molta imaginació i màxima destresa, distingeixen els números de màgia del Mag Bala.

La màgia omplirà tots els racons d'aquestes pàgines, perquè aquest cop el convidat del mes és el Mag Bala, un artista dels jocs de mans considerat pels seus companys i pels espectadors que l'han vist actuar com el millor mag de les comarques lleidatanes. Nascut al poble de Tornabous, a la comarca de l'Urgell, el seu espectacle de gran format Pim-Pam triomfa arreu de les sales on ha actuat. Jocs participatius, prediccions i grans il·lusions sobre l'escenari configuren, entre d'altres, els números que completen la funció.

El viatge fins a les terres de Lleida va valdre la pena. Durant tot el Pim-Pam s'està pendent del que passarà i qui o

què desapareixerà.

En acabat, vam tenir una conversa molt interessant sobre el món de la màgia. Fins i tot vam gaudir d'un petit truc, en el qual vam poder veure l'autèntica personalitat del Mag Bala. Sense moure's de la cadira on estava assegut, els mitjons de color negre que duia a l'inici de l'entrevista van canviar de color. En acabar eren grocs.

Quan vas sentir que t'il·lusionava fer trucs de màgia?

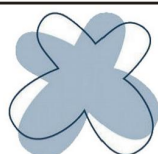
Vaig començar amb la màgia quan només tenia nou anys. Aleshores era el temps del Màgic Andreu. Recordo que a casa em van regalar el joc del Màgic Andreu, i als pares i els amics els hi feia jocs amb les cartes i amb monedes. Arran d'aquest fet va ser quan em va picar el cuc de la màgia.

Encara guardo com a record la vareta que hi havia en aquella capsa.

Com definiries la màgia?

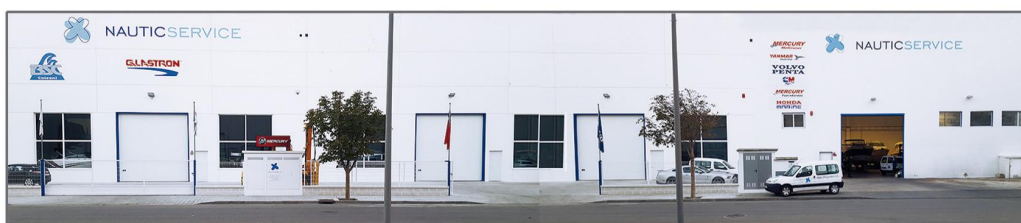
Sembla una pregunta fàcil, però és més complex del que ens pensem. Si la definim com diu el diccionari hauria de dir que la màgia és fer possible l'impossible, però, per a mi, és molt més que això. Reconec que per a mi se'm fa molt difícil poder definir la il·lusió que transmeten les cares dels nens i també dels adults, quan, davant seu, els hi fas l'impossible. Aquella cara que posen d'incredulitat i també de felicitat és inexpressable. Quan t'adones de l'entusiasme que desprèn la seva expressió crec sense cap dubte que és màgia autèntica.

Et va influenciar algun mag per embrancar-te en aquesta pràctica?

NAUTICSERVICE
PUPIL·LATGE I SERVEI

Polígon Industrial EL PLA, 12-16
CASTELLÓ D'EMPÚRIES
Tel. 972 158 961
www.nauticservice.es
info@nauticservice.es

El fet que em cridés l'atenció el Màgic Andreu quan el veia a la tele, i el joc de màgia que em van regalar, van ser un estímul que va engegar un desig per dedicar-me a il·lusionar la gent. Els primers temps tot era molt familiar, però en el decurs dels anys, la pràctica i l'experimentació de números més atrevits em van fer pujar un graó més. Vaig passar moltes hores estudiant i llegint tècniques, procediments i maneres d'aconseguir habilitat en els jocs. Però el que va ser un abans i un després, va ocórrer a l'any 2013, quan vaig conèixer personalment el Mag Lari. Va percebre que jo estava molt il·lusionat per la màgia, que ja tenia una base sòlida per l'il·lusionisme. I a partir d'aquí em va començar a transmetre els seus coneixements. Els ensenyaments que vaig rebre van ser claus per donar el pas decisiu per professionalitzar-me.

L'espectacle de gran format que a dia d'avui presento dalt dels escenaris és gràcies al Mag Lari.

Quant temps vas tardar a decidir-te a pujar a un escenari?

M'agrada que em feu aquesta pregunta perquè va ser un tema en el qual vaig passar moltes hores pensant-hi i molts dies comentant-ho amb la família. Tot i que el meu caràcter és

de tarannà obert i sociable, estar dalt d'un escenari amb totes les mirades posades sobre el que estàs fent, si ho fas bé o si no ho fas tan bé, si es diverteixen i si els jocs els entretenen... era un tema que m'inquietava. L'ombra del Mag Lari amb les seves classes em va ajudar a prendre la decisió. De fer simples jocs de mans, vaig passar a tenir un guió estudiat, a assajar molt els números i per tant, a tenir una execució perfecta. El fet de tenir la situació controlada em va ajudar a tenir seguretat a l'hora de pujar dalt d'un escenari.

Es pateix més perquè el truc surti bé o per arrossegat el públic perquè entri de ple a l'espectacle?

Primer de tot voldria aclarir una cosa: als mags no ens agrada que es digui truc per definir un joc de mans. Truc és un sinònim de trampa, d'engany, i els mags considerem que el que fem és una il·lusió, mai cap trampa. Dit això, us puc respondre que l'execució del joc de mans, la portem molt controlada a base d'hores i hores d'assaig, de pràctica, d'agafar desimboltura en els gestos i fluïdesa en les paraules. Una altra cosa és l'apartat d'aconseguir que el públic s'entregui. Aquí els mags hem de posar-hi una part de psicologia, has d'entendre el ti-

pus de gent que ha vingut a veure el teu espectacle, quin tipus de broma agrada i quin tipus no. En el meu cas, en fer màgia còmica, sempre faig un tempteig per saber si les bromes un pèl picantetes són acceptades o haig de descartar-les per la reacció del públic. D'acord amb la resposta dels espectadors faig de més i de menys. La connexió amb el públic és molt important.

A banda de la interacció que pots tenir amb els espectadors, hi ha diferents factors que influeixen que el públic entri de ple en l'espectacle. Està del tot demostrat que en un espectacle després d'un dinar, on la gent està entaulada, és molt més difícil fer-los participar. Han creat un cercle tancat damunt la taula que impedeix arribar-hi amb facilitat. En canvi, si el públic està en un teatre, és fàcil fer arribar aviat l'espectacle. Tal com diuen els anglesos: *show must go on*, l'espectacle ha de continuar, intentant connectar amb la màxima celeritat.

La connexió mag-espectador és important. Costa que el públic s'entregui?

Hi ha públic i públic. El mateix espectacle en pobles diferents provoca reaccions diferents. Potser per caràcters, per costums... també influeix si hi

ha molta mainada. Juan Tamariz va dir en una conferència que la gent que no està disposada a il·lusionar-se, que necessita conèixer el truc del joc, que es neguitegen per voler saber com has desenvolupat aquella fantasia, són gent insegura. En canvi, la gent de ment oberta, la gent feliç està molt més predisposada a deixar-se il·lusionar. Pel que fa el meu cas, i segurament pel meu caràcter, la connexió amb el públic sempre ha estat bona.

A l'escenari treballes amb el mentalisme i la màgia. Vas iniciar-te amb aquests tipus de trucs, o vas fer algun pas previ amb la cartomàgia?

Quan comencem, ningú ho fa utilitzant grans aparells. Tots comencem per la micromàgia, la més simple, que no vol dir que no sigui important. És un tipus de màgia que requereix molta tècnica, ja que tens el públic molt a prop teu. Baralles de cartes, monedes, mocadors... són les eines més usals. Tot i que no em considero un mag de la cartomàgia, reconec que amb aquest tipus de joc va començar tot.

Per quina raó els mags acompanyeu els trucs amb instants graciosos d'humor?

No tots els mags fan màgia còmica, tot i que en el meu espectacle n'hi ha, ja que considero que la il·lusió que produeixen els efectes impossibles, guanyen força quan van acompanyats d'un toc d'humor. L'espectacle es fa més entretingut, més divertit. He de reconèixer que jo sóc el primer de passar-m'ho bé, fins al punt que pagaria entrada per veure'm!

Entre l'espectacularitat dels trucs, i la psicologia i el bon rofllo del mag, quin tant per cent de mèrit li dones a cadascun d'aquests fenòmens per rebre els aplaudiments del públic?

Cap cosa és més important que una altra. L'espectacle consta d'una suma de components, tots per un igual. Ho compararia amb els pintors que mitjançant una sèrie de capes et dibuixen un quadre. A la màgia, hi ha una primera capa que és l'efecte, i a partir d'aquí s'hi sumen un munt de capes totes prou importants: l'escenografia, el vestuari, les emocions, el maquillatge, els efectes audiovisuals de so i llum, la música, la banda sonora que acompanya l'espectacle, l'humor, la interacció amb el públic. Per separat no semblen tenir importància, però totes juntes donen el toc just per considerar si s'ha representat un bon espectacle o, senzillament, un espectacle.

Què creus que és més difícil? La realització del número en si, o la història que s'ha d'explicar per vestir-lo i fer-lo atractiu?

Fent referència al meu espectacle, el Pim-Pam, us diria que hi ha dues parts: l'assaig del número per tenir-lo controlat i que res s'escapi, i l'estudi de l'espectacle i dels efectes, i l'organització dels números amb la finalitat que no es faci llarg.

Aconseguir un bon guió, una trama atractiva i lligar-ho amb l'escenografia i el fil argumental resulta més complex que tenir ben dominats cadascun dels números que formen part de l'espectacle.

El Pim-Pam va necessitar fins a 96 guións diferents per assolir el punt perfecte, això vol dir 96 assaigs distints i moltes i moltes hores de feina. Triar les músiques i les coreografies, disposar d'un perfecte acoblament entre els meus dos ajudants i jo, sincronitzar els efectes de llum i de so... Tot aquest esforç va ser recompensat a partir del dia de l'estrena, pel reconeixement del públic en cada funció.

La gent està predisposada a il·lusionar-se?

Crec que a tots ens agrada il·lusionar-nos. Projectes nous, feines noves, estrenar un cotxe nou, una casa nova, tenir una parella nova... tots són motius per il·lusionar-se. Aleshores el que m'agrada del món de la màgia és poder il·lusionar el públic amb els números que faig dalt de l'escenari.

M'he trobat que, en acabar la funció, han vingut a felicitar-me per haver-los ajudat a desconnectar dels maldecaps diaris. Durant l'espectacle s'han alliberat dels problemes de la feina, del negoci...

El mag neix amb l'enginy sota el braç, o, a mesura que s'agafa experiència, es troba la creativitat?

Hi ha gent que neix amb un do o amb més facilitat per aprendre, però jo crec que amb esforç i treball tothom és apte per dedicar-se a la màgia. El que cal és il·lusió, posar-hi moltes ganes i molta força de voluntat. Una altra cosa és la creativitat, la capacitat per inventar i crear nous jocs, nous efectes. Assistir a espectacles d'altres

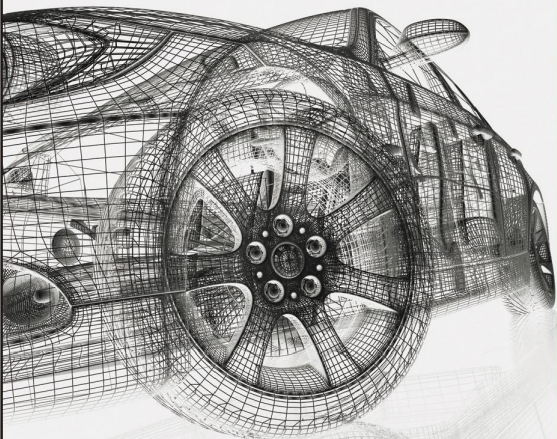
**CÀMPING
VELL EMPORDÀ**
Garriguella

GAUDEIX DE L'EXTENSA CARTA DEL RESTAURANT
El descans, la natura, la tranquil·litat,
la diversió... Tot en un mateix lloc.

Ctra. de Vilajuïga, s/n. · 17780 GARRIGUELLA (Girona)
Costa Brava. Catalunya. Espanya
Tel. (+34) 972 530 200 · (+34) 972 570 631
www.vellemporda.com
vellemporda@vellemporda.com

**Taller Mecànic
R-Dos-Sport**

Taller mecànic i elèctric

**Carrer Ricard Giralt, 1, 9-5
17600 FIGUERES (Girona)**

E-mail: rdosport@telefonica.net
Teléfono: 972 675 900

mags t'alliçona de les coses bones que descobreixes i de les coses que has d'evitar. La creativitat al cap i la fi és rodatge, experiència i trepitjar escenaris diferents.

Quan fas pujar algú a l'escenari, t'has trobat alguna vegada que no ajuda que el truc tingui un final feliç?

Poques vegades, però sí que m'hi he trobat. Normalment són gent que venen amb els amics i un cop dalt de l'escenari es volen donar importància i ser els protagonistes del moment. S'ho prenen com una humiliació ser allà dalt, i busquen superar el tràmit posant-hi traves. Però el que porta el micròfon soc jo, i el que va reconduint la situació, segons el que vaig veient, soc jo, fins al punt que alguna vegada m'he vist obligat a fer baixar de l'escenari a algú que no estava disposat a col·laborar. El públic no es mereix que una sola persona faci perdre tot el poder que té l'efecte d'un joc.

Quan baixes al pati de butaques a buscar una persona per endur-te-la a l'escenari, qui tries? El que amaga la cara, o el que et mira amb valentia?

És un moment de l'espectacle que m'agradaria que el públic el pogués veure amb els meus ulls. Només trepitjar el primer graó de l'escala que condueix al pati de butaques, hi ha un canvi sobtat en l'actitud dels espectadors. N'hi ha que de cop deixen de mirar-te, es pensen que amb aquest gest es fan invisibles. Altres, et miren amb il·lusió i amb delit. Als primers, en passar pel seu costat els toco el braç amb un posat amable per treure'ls-hi la tensió de sobre. Els que em miren amb cara d'alegria i de ganes de participar són els que faig pujar a l'escenari. Amb mi, qui no vol acostar-se a l'escenari no ha de patir, que mai els faré passar per un moment de pressió o d'estrès.

Alguna anècdota curiosa per explicar?

D'anècdotes me n'he trobat moltes al llarg de tots els espectacles, però em quedo amb aquesta: vaig fer que m'acompanyés a l'escenari una senyora que des de la seva butaca em mirava amb ganes de participar. D'una edat que vorejava la cinquantena d'anys, era una persona molt simpàtica i disposada a passar-s'ho bé. Era un número molt còmic, ella em donava confiança i s'engrescava cada cop més amb l'humor que jo hi posava per la realització del número. Es va crear un clima de molta complicitat amb moltes rialles entre ella i el públic. Tants esclafits de riure li van provocar una incontinència urinària. Ras i curt: que es va pixar damunt de l'escenari. Tots dos ens vam adonar del que havia passat i van ser uns moments complicats que vaig salvar amb un posat de normalitat, com si no hagués passat res. El públic no es va adonar de res. Vaig fer els agraïments per la seva col·laboració, i, en lloc de fer-la baixar per tornar a la seva butaca, la vaig acompanyar fins al lateral de l'escenari, i allí, entre bastidors, els tècnics la van dur fins al camerino. Tot va quedar amb una anècdota, i el més important va ser que ningú del públic es va assabentar del que havia passat.

Els trucs cada vegada són més efectistes. Això suposa una despesa important?

Amb els espectacles de gran format, sí que és una despesa bastant important. Hi ha tres tipus de màgia: la que es fa molt a prop de l'espectador amb mocadors, monedes, cartes, materials senzills sense infraestructura, però que sigui senzilla no li treu mèrit. És una màgia molt complicada, ja que tens el públic a dos pams del nas. Després hi ha la màgia de saló, la que es fa en una comunitat, en una festa d'aniversari... És una màgia que es pot dur dins d'una maleta i que tampoc requereix infraestructura. El tercer grup és el gran format, és el que fem nosaltres i el que estem acostumats a veure en espectacles del Mag Lari i del Mago Pop. Partim la gent per la meitat dins de caixes i els tornem a confegir al seu estat natural, fem aparèixer i desaparèixer, fem volar coses... Les il·lusions són molt grans, fet que requereix un transport important. Al Pim-Pam necessitem dues furgonetes, una per a l'equip tècnic i una altra per al material de màgia. Tècnics de llum i

so amb les eines adequades, l'escenografia per vestir l'escenari... Tot plegat puc assegurar que sí, que la despesa és important.

És cert que en el decàleg del mag, el primer precepte és no revelar mai el truc? Els pares, els germans... han de quedar també al marge?

És clar que la norma número u del mag és no revelar el truc. El que faig amb un número nou, és assajar-lo jo sol i després presentar-lo a la família per conèixer el seu parer. Als inicis d'entrar en el món de la màgia, és clar que no tens ni l'experiència, ni la destresa per sortir-ne airós, i en algun cas et caçaven la trampa, fet que per una banda m'ajudava a trobar la manera de resoldre el problema, i per altra tens la seguretat que amb els pares, el secret no marxarà mai d'aquí. Guardar-te el secret és fonamental, ja que si se sap el secret, deixa de ser màgia. Tothom s'ha d'il·lusionar amb la màgia, i els primers que ho han de fer són els teus, els que sempre t'han donat suport. Llavors, penso que aquí no valen ni germans, ni cosins, ni nòvies. Tenir el secret només tu, crec que és el millor. En el cas del Pim-Pam hi ha els dos ajudants, que són els únics que coneixen part de la trama del número, però els efectes que faig jo sol no els coneix ningú.

Quines eines necessaries per endevinar una carta que ara mateix pugui

tenir a la memòria?

No necessito gaires eines per fer-ho. Podem executar un cas pràctic. Jo escriuré en aquest paper un número i un pal d'una carta d'una baralla de pòquer. Després doblegaré el paper i et demanaré que te'l guardis a la mà. I ara pensa en una carta i mira'm als ulls. (Ho faig i penso en el cinc de cors, mentre ell escriu.) Tot seguit em diu: -La carta que has pensat és un número, no és cap figura. -Correcte, li responc.

Mira al sostre, mira al terra, i després d'uns segons, afirma: -També et puc dir que el pal que has pensat és de color vermell. Li dic que sí i començo a al·lucinar. Continua pensant i aleshores amb veu segura diu: -És... senar, i també et podria dir que és de... cors! No m'ho crec! Però just ha anat així. Em fa obrir el paper que he guardat tota l'estona a la mà, i puc llegir que amb lletra clara hi posa 5 de cors.

Fundas PROTECCIONES

CHAQUETAS *Gafas* **CASCOS**

Botas

monos *DVD CARRERAS* *Espalderas*

PEGATINAS GUANTES **camisetas gorras**

todo lo que necesitas está en

Nadie ha dicho que llegar hasta los mejores precios fuera tan fácil

DESCUENTOS
HASTA EL
-70%

C/ ANICET DE PAGÈS, 11
(FRENTE AL INEM) FIGUERES

OUTLET MOTO
FIGUERES

www.outletmoto.com

C/ Anicet de Pagès, 11 (Frente al INEM) FIGUERES
outlet@outletmotofigueres.com

EL **OUTLET** MÁS GRANDE
DE LA PROVINCIA DE GIRONA

MÁS DE 7.000 ARTÍCULOS A TU DISPOSICIÓN

Tel. 972 511 238

OUTLET MOTO

Plaza del Sol
en obras

← a Olot → → a Barcelona

Gracias a las obras ya no les costará llegar y merecerá la pena.

HORARIO DE TIENDA

De Lun. a Jue. 10:00h - 13:30h / 16:30h - 20:00h
Vie. 10:00h - 20:00h - NO CERRAMOS AL MEDIODÍA
Sab. 10:00h - 13:30h

a Francia

parking

Perfumeria Marga

antiga Casa Puntí

PRODUCTES DE PERRUQUERIA I PERFUMERIA COSMÈTICA
VENDA A PARTICULARS I PROFESSIONALS

C/ Magre, 3 Cantonada C/ Besalú - FIGUERES
Tel. 661 648 424 · 972 503 249

Els mags sou els únics que teniu una disculpa per dir mentides sobre l'escenari?

Els mags no som ni tramposos, ni mentiders, ni farsants. El que fem és transmetre al públic la nostra realitat. Si aquesta realitat transmesa se la prenen com una mentida, no anem pas per bon camí. El que fem els mags és l'impossible i com que tot allò que és inversemblant dona per pensar que no es pot realitzar, aleshores es pensen que és una mentida. Però no, és una realitat; si vols, una realitat de mag.

Els mags us reuniu per comentar nous trucs o noves tècniques?

El món de la màgia és un punt confidencial, però no per això vol dir que no ens reunim. A totes les províncies hi ha associacions, en les quals, entre altres coses, s'aprofiten per reunir-nos i per comentar els nous jocs que estem practicant, sigui amb cartes, sigui amb guions de nous espectacles, siguin idees noves. Entre tots els assistents es dona l'opinió, i d'una certa manera col·laborem a perfeccionar la màgia.

Quins consells els donaries a aquelles persones que comencen a introduir-se en el món de la màgia, i quins materials els recomanaries per realitzar els primers trucs?

El món de la màgia és molt bonic, però com a qualsevol carrera o estudi, requereix molta teòrica, llegir molt i també moltes hores de pràctica. Aconsello començar amb material molt senzill, amb coses que tots tenim a casa, un bolí, un mocador, un escuradents, una baralla de cartes... i sempre començar pel més bàsic i molt a poc a poc anar executant números cada cop una mica més difícils. Sobretot s'ha de llegir molt. Tots els que ens dediquem a la màgia tenim a casa l'enciclopèdia *Tarbell*. Consta de nou volums d'unes 400 pàgines cadascun. Jo me l'he llegit tota. Sacrifici i il·lusió són els consells que els donaria.

Al llarg de l'entrevista ens has parlat molt del Pim-Pam. En què consisteix aquest espectacle?

Va sortir a partir d'unes converses amb el Mag Lari. Primer se'ns va ocórrer un argument que més tard vam canviar per una altra història diferent. És molt divertida. Està pensada per poder jugar a tres bandes, entre els meus dos ajudants, la Patrícia i en Carles, i jo. És com un triangle amorós amb un caire alegre i distret. Hi ha grans il·lusions, fem desaparèixer persones, les tallem per la meitat, fem volar objectes, endevinem coses pensades pel públic. No és perquè ho digui jo, però és molt divertit.

Has pensat de venir a actuar a l'Alt Empordà?

La província de Girona és una zona on no hem vingut gaire, i la veritat és que em faria molta il·lusió, en especial a l'Alt Empordà, ja que hi tinc família i amics.

(S'atura, pensa, somriu i continua) Si algun ajuntament llegeix aquesta entrevista i vol que els veïns s'ho passin bé, el Pim-Pam és la millor elecció.

Per acabar i posats a demanar, a qui t'agradaria fer desaparèixer?

(Somriu una altra vegada) Aquesta és una pregunta trampa. És curiós el que ara us diré, però quan vaig pel carrer i la gent em reconeix, normalment la dona se m'acosta i em diu: a veure si fas desaparèixer aquest que em té tot el dia atabalada. I en dir-ho, assenyala l'home que va al seu costat.

I contestant la pregunta... (torna a rumiar) el que faig amb la meua feina, amb la màgia és il·lusionar, il·lusionar el públic, il·lusionar els nens, il·lusionar els adults... llavors per la part que em toca, diria sense esmentar noms i cognoms que faria desaparèixer tota la gent que ens desil·lusiona, la gent que ens fan entusiasmar amb falses il·lusions i ens acaben decebent. I com es deia en aquell concurs de fa anys, *hasta aquí puedo leer*.

sexlove
sexshop

**REGALS QUE SEMPRE
FAN IL·LUSIÓ!
EN TROBARÀS
D'ORIGINALS,
ESPECIALS,
PECULIARS...**

Busca'ns
al Facebook

**ENTRA A LA NOSTRA
BOTIGA SENSE CAP
COMPROMÍS!**

**Tenim olis, lubricants,
joguines per adults,
dvd's... i molt més.**

Horari:
Matí de 10 h a 13.30 h
Tarda de 16 h a 20.30 h.

C/ Méndez Núñez, 11
17600 FIGUERES
Tel. 972 503 255
www.sexilove.es

**TENIM VIAGRA NATURAL
FEM REUNIONS
TAPPERSEX**